

[Kirsten Jacobsen]

have fradrag for den ene halvdel af huset og tilskud til den anden halvdel af huset.

På samme geniale måde har man løst problemet med hensyn til ejerlejligheder. Hvis man har en sådan ejerlejlighedsejendom, skal man altså også have tilskud til noget af ejendommen og fradrag for noget af ejendommen.

Når man ser på de provenumæssige beregninger af lovforslaget, må jeg sige, det forekommer lidt flot sagt fra socialdemokratiet, at det vil give en administration, som er identisk med den hidtidige. Ministeren er ikke så flot, han skriver nemlig i bemærkningerne, at der kan blive tale om en vis meradministration, og at man egentlig ikke rigtig selv er i stand til at fortælle hvor meget, idet han skriver: ordningen vil alt i alt påføre kommunerne en vis meradministration i forhold til den tidligere ordning – det er det modsatte af, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde for et øjeblik siden – men at det ikke efter det foreliggende er muligt at skønne over merudgiften. Det er jo altså nogle svævende forklaringer.

De bliver ikke mindre svævende, når man går over til den provenumæssige side af sagen. Her bliver det helt absurd, for her skriver man:

»De foreliggende oplysninger om behovet for isolering af ejerboliger og om efterspørgslen efter isoleringsforanstaltninger gør det ikke muligt at udarbejde et blot nogenlunde underbygget skøn over, hvilke kombinationer af fradragsprocenter og overgrænse for fradragsberettigede udgifter der vil medføre et provenutab på 200 mill. kr. årligt. Både fradragsprocenten og overgrænsen må derefter fastsættes rent skønsmæssigt.«

Og så slutter man:

»Med de foreslåede beløbsgrænser vil der inden for rammerne af et provenutab på omkring 200 mill. kr. årligt antagelig være mulighed for hvert år at indrømme fradrag for isoleringsudgifter til 100.000–150.000 ejerboliger.«

Hvad så med de 850.000 andre, hvis de skulle finde på at søge? Regeringen har lavet et forslag, som man selv siger ikke skal være et skatteteknisk, men et boligteknisk forslag, og derfor har man i § 2 – og det synes jeg egentlig er det allersmartere – fået indføjet det, som venstre var så betænkelig ved i bekyndelsen, nemlig boligministerens energi-

sparekonsulenter. De står fuldstændig tydeligt anført i § 2, og vi har et bilag i boligudvalget, som siger, at ministeren mener, energisparekonsulenternes opgave er at afgøre, om den valgte isoleringsform er god nok, og er den ikke det, kan de kræve en anden, og ønsker man ikke den, kan man intet tilskud få, og så må man jo gå ud fra, at man heller intet fradrag kan få.

Dette er alt i alt et forslag, som er så vilkårligt både i sin opbygning og i sine provenumæssige beregninger, at man må håbe, det i hvert fald ikke kommer videre end til denne første behandling; folketingset fortjener ikke at lægge navn til det.

Christoffersen (V):

Dette lovforslag er en imødekommelse af det principielle synspunkt hos en række partier i august–september måned med hensyn til at give støtte til isolering af ejerboliger, og jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at formålet med lovforslaget ikke er at gøre noget specielt for parcelhusejerne. Formålet er at fremme isolering af ejerboliger og derudover at opnå en beskæftigelsesmæssig virkning. Spørgsmålet om parcelhusejernes skattemæssige stilling generelt set vender vi tilbage til under de boligforhandlinger, der skal føres senere i denne folketingssamling, men det har ikke noget som helst med dette lovforslag at gøre.

Udformningen af forslaget er påvirket af, at der er tale om et provenutab, som er sat til ca. 200 mill. kr., og det er klart, at det er på det grundlag, man har måttet regne sig frem til, hvordan ordningen mest fornuftigt kan konstrueres. Men det er da lige så indlysende – og det vil jeg også gerne sige til fru Kirsten Jacobsen – at det selvfølgelig må blive et skøn over, hvad ordningen vil give. Det, som er det afgørende princip i selve lovforslaget, er, at hvis parcelhusejere er i stand til at opfylde de rent saglige betingelser, der stilles for at få fradraget, har de også en ret til at få dette fradrag. Der er altså ikke nogen begrænsning i adgangen. Der er ikke tale om nogen forhåndsgodkendelse, som man ikke kan få, hvis en eller anden kvota er brugt op. Der er tale om, at hvis en husejer opfylder de krav, der stilles til arbejdets faglige karakter, har han eller hun ret til at foretage dette fradrag. Så er der en ordning, som går ud